

Ročník IV

ČASOPIS STUDENTŮ GYMNÁZIA ŽIDLOCHOVICE

Milí čtenáři,

přinášíme vám první vydání inTELEktu v tomto kalendářním roce a zároveň poslední v prvním pololetí tohoto roku školního. A jak už jsme v jednom z předešlých úvodníků konstatovali, život studentský (koncepcionů i kantorský) se řídí daleko více koloběhem od června do června než od Nového roku do Silvestra.

A to mimo jiné znamená, že jsme právě v poločase svého celoročního snažení. A ještě jinými slovy: Čeká na nás vysvědčení. A zrovna dnes. Jsme proto rádi, že jsme toto číslo našeho časopisu stihli vydat ještě před odchodem na jednodenní pololetní prázdniny. A co si tentokrát přečtete? O vysvědčení tu s výjimkou kresby na této straně není zhora nic. (Nač vám je také neustále připomínat, že?) O tradičních nářcích oktávánů před blížící se maturitou však určitě ano. Také o řadě kulturních akcí, jež jsme v posledních třech či čtyřech týdnech navštívili. A ovšem i o přípravách školního plesu, na který se dozajista všichni už teď moc těšíme. O lyžařské sezóně očima amatérské sportovkyně, ale i novopečené instruktorky. O domácích i mezinárodních událostech, a to jak v souhrnu, tak podrobněji, se zaměřením na ruský plyn. Ceníme si i článku naší letošní zatím nej-

mladší přispěvatelky Jiřky Tomeškové z primy. A přidáváme všechny tradiční rubriky, jako rébusy, křížovku, dvoustránkový rozhovor, anketu, kulturní pozvánku, a dokonce pár básní z vlastní autorské dílny.

Přejeme vám hezké počtení a v pondělí hurá do nového pololetí!

VAŠE REDAKCE

„Že se nestydíš, dělat nám takovou ostudu!“

Z internetu vybrala VERONIKA MACHOVÁ (septima)

Rébusy pro bystré hlavy

Řešení z minulého čísla:

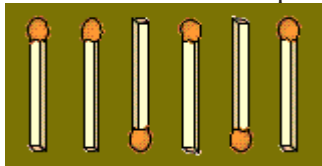
Opasek: Původní délka opasku byla 96 cm.

Co se vyskytuje: Písmeno M.

Odčítání: Jednou, protože potom už je to od 30.

Nové hlavolamy:

* Přemístěním dvou zápalek vytvořte řeku.

* Jak nejdále může pes zaběhnout do lesa?

* Jaké matematické znaménko musíme položit mezi čísla 5 a 9, abychom dostali číslo větší než 5 a menší než 9?

Sudoku

Řešení z minulého čísla

Nové zadání

6	9	3	4	1	8	2	7	5		6			7		2	9	4
5	8	7	2	9	3	6	4	1		4		9		3			
2	4	1	7	5	6	9	8	3			8		9	6		5	
1	6	9	8	4	2	3	5	7			6	1			3		
7	3	5	9	6	1	8	2	4					1	6	7		8
4	2	8	3	7	5	1	6	9			2	5		9		7	1
8	5	2	1	3	4	7	9	6			4			8		1	6
3	7	4	6	8	9	5	1	2			9			5	1		7
9	1	6	5	7	2	4	3	8		1		6	4			8	

ROMAN KONEČNÝ, VÍT ZAJÍC (oktáva)

Na koho se usmálo štěstí?

Vybrat výherce za prosincovou křížovku bylo tentokrát nebyvale snadné, protože na mailovou adresu našeho časopisu přišlo jen jedno řešení. Bylo správné (tajenka: PŘEJEME ČTENÁŘŮM SPOKOJENÉ VÁNOCE) a anglickou brožurku za ně získává BARBORA HAVLÍČKOVÁ ze sekundy.

REDAKCE

Ples? – Yes, už desátý!

Společenský ples Gymnázia Židlochovice se stal již neodmyslitelnou součástí kulturního a společenského dění v městě na soutoku Svratky a Cezavy. Ten letošní, který je naplánován na pátek třináctého (února) od 20 hodin, bude zapsán do plesových análů jako jubilejní, desátý. Oficiálním pořadatelem je Sdružení přátel gymnázia, ale na jeho přípravách a organizaci se podílejí „rukou společnou a nerozdílnou“ jak rodiče, tak samotní studenti i členové pedagogického sboru.

Od skromných, takřka „rodinných“ začátků vyrostl ples do podoby akce, která svým rozsahem a významem daleko překračuje rámec naší školy. Dopomohlo k tomu také rozšíření kapacity židlochovické sokolovny téměř na dvojnásobek díky rekonstrukci a zprovoznění divadelního sálu před dvěma lety.

Školní ples si každoročně nenechají ujít i desítky bývalých studentů a jejich přátel. Pro mnohé z nich je to během celého roku jediná příležitost, jak se sejt, popovídat si a zavzpomínat s bývalými spolužáky.

Ke každému správnému bálu patří pořádná muzika. Letos nám budou k tanci a poslechu hrát kapely Panorama a Snails. Ale jejich produkce nebude jediným kulturním zážitkem plesu. Jeho program tradičně zpestřují vystoupení studentů, například školního pěveckého sboru, a zejména vstupní polonéza v podání aktuálních frekventantů tanečních kurzů, tedy studentů sexty, a několika pomocníků z řad vyšších ročníků. Zaznamenali jsme v posledních letech i případy, že někteří rekordmani tančili polonézu tři roky po sobě! Také na letošní ples se polonézoví tanečníci svědomitě již od listopadu připravují pod vedením Mgr. Heleny Markové, aby mohli celou akci postupně v obou sálech slavnostně odstartovat.

Tradičním hitem našeho plesu je rovněž bohatá a atraktivní tombola, do které přispívají věcnými cenami nejen externí sponzoři, ale především sami rodiče i pedagogové školy. Výtěžek z ní jde v plné výši na podporu studentů v soutěžích, úhradu cestovného, nákup učebnic a hygienických potřeb.

Rádi bychom touto cestou tlumočili i několik důležitých pokynů, rad a proseb od hlavní organizátorky plesu Mgr. Hany Stravové:

- Na žádost SPG bylo letos vstupné zvýšeno na 120 Kč.
- Studentské lístky za 50 Kč lze koupit pouze v předprodeji.
- Děkujeme všem, kteří dosud přispěli svým darem do tomboly, nicméně věcné ceny do ní se přijímají i nadále.
- Prosíme všechny návštěvníky, aby drobné závady a nedostatky, které během plesu zjistí, hlásili v šatně; jediné tak mohou být neprodleně odstraněny.
- Na přípravu sokolovny dopoledne v den plesu bude zapotřebí každá pilná a ochotná ruka, která nemá problémy ve škole.
- Každý rok nám chybějí dlouhé žebříky.
- K výzdobě sokolovny potřebujeme jednoduchá dřevěná ramínka (i starší, odřená či špinavá).

Mgr. ANTONÍN TOVÁREK

Nový učitel matematiky a fyziky RNDr. Jindřich Hnízdo pro inTELEkt:

Dobře se mi pracuje v tercií

*** *Jak se Vám líbí na naší škole?***

„Líbí se mně tady hodně, jsou tu žáci, kteří mají zájem se učit, dokonce i ty moje dva krásné předměty (smích). Na základní škole, kde jsem byl předtím, to tak nebylo. Ale nevýhodou je, že třídy jsou zde moc plné.“

*** *Jak jste se dostal k tomuto místu?***

„Poprvé jsem se sem hlásil už kolem roku 1999, ale především kvůli dojíždění a bydlení to nevyšlo, takže jsem tu byl veden pouze jako zájemce. Před dvěma lety jsem problémy s bydlením vyřešil, a tak jsem se tu zeptal znovu a pan ředitel mně slíbil, že jak bude volné místo, tak se ozve. Naštěstí se během roku uvolnilo a já jsem mohl nastoupit.“

*** *Kde jste učil předtím?***

„Na Základní škole v Pohořelicích a později ve Vranovicích, kde bydlím.“

*** *Učil jste vždycky jenom matematiku a fyziku?***

„Ne, na základní škole jsem učil doplňkově i informatiku.“

*** *Jaký vztah máte s učitelským sborem a se svým nadřízeným?***

„S učitelským sborem jsem nadmíru spokojen a s panem ředitelem vycházím také dobře, zatím tu ještě jsem (smích).“

*** *Máte na škole nějakou oblíbenou třídu?***

„Učím celkem pět tříd a je těžké říct, koho mám nejradši, ale docela dobře se mně učí třeba v tercií.“

*** *Používáte při vyučování nějakou speciální metodu, když chcete žáky uklidnit? Slyšeli jsme, že vždycky přestanete mluvit a čekáte, až se ostatní uklidní.***

„No... násilí bylo zakázáno... (smích). Někdy přestanu mluvit, ale někteří to nechápou.“

*** *Kde jste studoval?***

„V Brně na Masarykově univerzitě – přímo matematiku a fyziku.“

*** *Proč jste si vybral zrovna tyto předměty? Chtěl jste být vždycky učitelem?***

„Jestli jsem chtěl být vždycky učitelem, to si nevzpomínám, ale matematika a fyzika mě bavily už na gymnáziu, společně se zeměpisem.“

*** *Jakým jste byl studentem?***

„Vyložení jedničkář jsem nebyl, něco mně šlo lépe a něco hůř, asi jako každému. Třeba jazyky (němčina, ruština) mně moc nešly.“

*** *Co děláte ve volném čase?***

„Poslední dobou moc volného času nemám, protože se snažím dohnat, co jsem během učení na základní škole pozapomněl. To je pro mě teď hodně důležité, protože toho chci samozřejmě umět víc než studenti (smích). Ale jinak se věnuji turistice a cykloturistice.“

*** *V které zemi jste ještě nebyl a chtěl byste se tam podívat?***

„Nejvíc mě láká asi Švédsko, Finsko a Norsko...“

* **Chodíte často do divadla a do kina?**

„Občas zajdeme například do Městského divadla v Brně, ale v kině jsem už dlouho nebyl.“

* **Kolik máte dětí?**

„Mám jedno, desetiletou dceru Ivanu.“

* **Co byste dělal, kdybyste vyhrál milion?**

„Něco bych dal určitě na bydlení, a pokud by něco zbylo, jeli bychom se s rodinou někam podívat.“

* **Čtete inTELEkt? Co konkrétně?**

„V inTELEktu čtu skoro všechno. Třeba rozhovory jsou hodně zajímavé.“

* **Co si myslíte o ročníkových pracích?**

„Letos jsem se s nimi setkal poprvé, takže to zatím nedokážu posoudit, ale myslím, že je to docela dobrý nápad. Dělán konzultanta dvěma studentům a je to zatím velmi zajímavé.“

* **Jak se Vám líbila vánoční besídka?**

„Byl jsem hodně překvapený. Opravdu se mi moc líbila, jenom škoda, že ji nikdo nenatáčel.“

* **Jakou posloucháte hudbu?**

„Poslední dobou poslouchám to, co si pustí dcera na Ōčku, například Rihannu, Duffy, Avril Lavigne, Britney Spears... Sám bych si to asi nepustil, ale nedá se říct, že by mi to vadilo. Jinak poslouchám třeba i Kabát, ABBU, Banjo Band Ivana Mládka, Karla Gotta a AC/DC. Takže, jak vidíte, poslouchám kde co, ale záleží hlavně na náladě.“

* **Je i něco, co byste si nikdy nepustil?**

„Určitě, třeba techno mně nic neříká, připadá mi nudné. Většinu ale snesu.“

* **Ocitl jste se během vyučování v nějaké trapné situaci, na kterou byste nejradši zapomněl?**

„No... Hodně nepříjemně mi je, když řeším před třídou nějaký příklad, zaseknu se a nevím, jak dál.“

* **Patříte mezi lidi, kteří si ze sebe umí udělat legraci?**

„Snad ano, ale neříkám, že vždycky. Když je člověk třeba hodně unavený, tak to moc nejde.“

* **Dal jste si nějaké novoroční předsevzetí?**

„Ne, to si raději nedávám.(smích)“

* **Máte do budoucna nějaký cíl?**

„Ano, až budu mít víc času, chtěl bych se aspoň trošku naučit anglicky...“

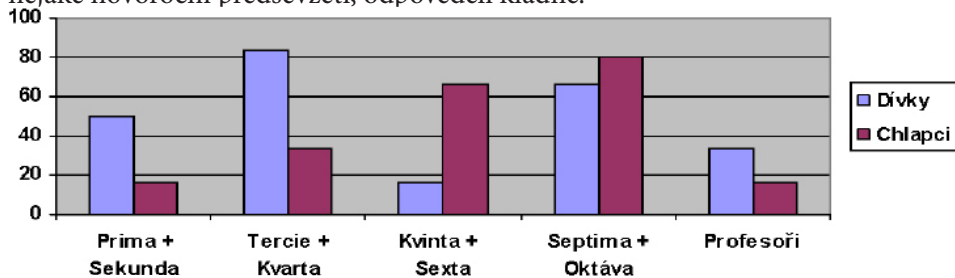
Děkujeme za rozhovor

TEREZA NENTVICOVÁ, LENKA SKLENÁŘOVÁ (septima)

Novoroční předsevzetí

Letos konečně zhubnu, přestanu kouřit, naučím se anglicky... Zná to snad každý, magická hranice silvestrovské půlnoci nás nutí k rekapitulaci uplynulého roku a k podobným (často unáhleným) výrokům. Jenže s kouzlem poslední noci roku často mizí i vůle předsevzetí dodržet a úkoly vytyčené pod nebem planoucím tisícem ohňostrojů jako by postupně ztrácely na důležitosti. Nakonec – je tu přece velikost XXL, cigárko je holt cigárko a do té ciziny člověk zas tak často nejedí...

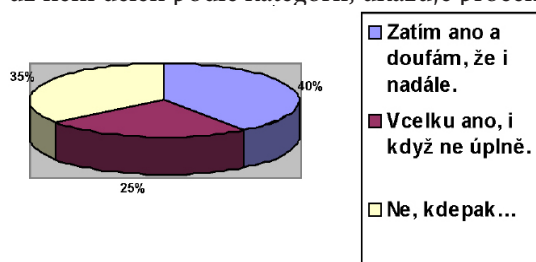
Zajímalo mě, jak je to s dáváním a plněním novoročních předsevzetí v naší generaci a jestli jsou v tomto směru nějaké rozdíly mezi studenty a profesory na naší škole. Obešla jsem proto školu se svými minidotazníčky a zjistila informace celkem od 72 lidí. A tady jsou výsledky mého průzkumu. V prvním grafu je znázorněno procento dotázaných, kteří na mou první otázku, zda si letos dali nějaké novoroční předsevzetí, odpověděli kladně.

Z grafu můžeme vyčíst hned několik věcí. Tak například to vypadá, že dívky někdy okolo 16. roku věku přepadá jakýsi pocit pesimismu, ztráta sebevědomí a pevné vůle. Prostě když už si nějaké předsevzetí dají, předem vědí, že ho jen těžko dodrží. Dva roky na to se vše vrací do normálu. A jak to s námi bude do budoucna, můžete vidět hned ve vedlejším sloupci. U chlapců jsem zjistila vzestupnou tendenci, co se týče dávání si novoročních předsevzetí, v kategorii profesorů – mužů je ale opět patrný výrazný pokles.

Moje další otázka se týkala konkrétního znění vašeho předsevzetí. U nejmladších ročníků převládala předsevzetí týkající se zlepšení prospěchu ve škole (zvláště prý v zeměpise), v kvartě se poprvé objevuje přání přestat kouřit a nejmíst tolik čokolády, dále předsevzetí týkající se celkového zlepšení životospřávy, jako jíst zeleninu a pravidelně cvičit, a u maturantů se i v této anketě objevilo slovo maturita, a to konkrétně začít se na ni učit.

A poslední otázka mého průzkumu byla položena těm, kteří si nějaké předsevzetí dali, a měla zjistit, zda se jim ho dosud daří dodržovat. Následující graf už není dělen podle kategorií, ukazuje procento ze všech, kteří mají předsevzetí.

Vypadá to, že většine těch, kteří si skutečně předsevzetí dali, se ho (zatím) daří do držovat. Nezbyvá než jim popřát, aby to tak zůstalo!

VERONIKA MACHOVÁ (septima)

Není úniku!

Už není cesty zpět. Ano, samozřejmě mluvím o maturitě, které se určitě většina oktávánů bojí jako čert kříže. Obzvláště v těchto dnech, kdy jsou nějaké větší než jednodenní prázdniny v nedohlednu. Vánoce utekly jako voda a o jarních prázdninách se nezmiňuji, protože pro hodně z nás budou asi znamenat menší svatý týden. Pro koho nebudou, tomu závidím jeho předmaturitní klid.

V říjnu jsme ani ještě nevěděli, z čeho budeme maturovat, a už je to tady. Aspoň já jsem si minulý rok myslela, že toho už do školy ani více mít nemůžeme. A můžeme. Valí se to ze všech stran a volného času už je jako šafránu. Skončíme s učením jednoho předmětu a už můžeme vytáhnout sešit s druhým. A tak je to pořád dokola od neděle do čtvrtka. Omlouvám se těm, kteří se učí i v pátek a v sobotu. Už jen čekám, kdy se mi začnou zdát zlé sny o maturitě..

Ale přece jen je tento rok v něčem kouzelný. Když pomíneme všechen ten shon a učení, tak tu byly a snad i budou i příjemnější věci, kterými dochází k vyrovnání té dřiny. Třeba stužkovací večírek naší třídy, který jsme měli na začátku prosince. Z mého pohledu to byl vydařený večer a doufám, že si na něho mí spolužáci i učitelé ještě někdy rádi vzpomenou. Maturitní trička ještě nemáme, ale po zkušenosti s výběrem stužek se ani nedivím. Jestli někdo nemá vlastní názor, tak v naší třídě má každý na všechno názory přinejmenším dva. A to si pak představte to domlouvání.

Dále nás čeká třeba poslední zvonění a tvorba tabla. Trochu mi přijde, že to bereme jako povinnost, ale přisuzuji to tomu hektickému tempu maturitního ročníku. A to už asi nebude lepší.

Všechno je letos jiné, protože je to pro nás naposledy. Příští rok tu už nebudeme, takže snad si všechny letošní akce užijeme a budeme na ně ještě dlouho vzpomínat. A na celé gymnázium taky, protože jsme za těch osm let zažili mnoho nezapomenutelných zážitků, výletů a akcí.

KRISTINA FRIISOVÁ (oktáva)

Maturitní trička aneb Barbie Girl

Že jste si ještě na oktávánech nevyšimli stejnobarevných triček s maturitním heslem a jmenným seznamem na zádech? To bude možná tím, že jsme se ještě nedohodli! Ale snad až se tento článek na konci ledna vytiskne, budou již trička putovat někde na poště.

Už jen na stužkách jsme se domlouvali téměř měsíc a nejdůležitější bylo vybrat jen heslo a barvu. Co potom trička, u kterých se musíme shodnout na potisku přední a zadní strany, na barvě, velikosti, typu písma... A domluvte se mezi téměř třiceti lidmi na jediném řešení. Ten, komu se líbí nějaký návrh, se druhý den rozhodne pro něco jiného. Takhle bychom mohli hlasovat do nekonečna. Někteří už to chtěli vzdát a žádná trička nemít. Jiní zase navrhovali, že si je obstaráme až na „slučák“, který bude asi tak za deset let po maturitě.

Shodli jsme se pouze na jedině věci. Většina z nás chtěla fialovou barvu. Všichni nadšení ze snadné domluvy jsme zjistili, že žádná firma nemá fialová trička v nabídce. Zato jsme ale objevili i jiné zboží s maturitní tematikou. Víím, že se prodávají maturitní čepice, mikiny a prstýnky. Ale netušila jsem, že si můžeme objednat například i maturitní froté ručníky, tepláky, broušené sklenice na víno, nebo dokonce maturitní tanga.

V každém případě naše třída trička mít bude. K barvě se hodí přidavné jméno „neobvyklá“. Ale kdo ví? Třeba se to ještě všechno odhlasuje úplně jinak!

VLADIMÍRA MICHÁLKOVÁ (oktáva)

Nasadte si brýle, držte si helmu a vzhůru do Alp!

Nejeden z vás v zimě jistě jezdí na hory, aby se vyřádil ať už na dvou, nebo na jednom prkně. K tomu neodmyslitelně patří balení a shon s ním spojený. Mnoho lidí to nesnáší – nakoupit, zajistit vybavení, sbalit, a teprve s odjezdem si oddechnou. U mě je to ale jinak. Já si balení užívám. Asi tak čtyři dny před odjezdem už pocítuji ono nadšení a nemůžu se dočkat, až se budu prohánět po svazích Savojských Alp.

Při balení je pro mě nejdůležitější napsat si seznam. To raději dělám už čtrnáct dní předem. Netajím se tím, že jsem tvor zapomnětlivý, a tak než začnu vše skládat do tašky, seznam je minimálně dvakrát tak dlouhý. Nedílnou součástí příprav na hory je seřízení lyží. Když už si platíme pojistku, ať z toho v případě zranění něco máme. Oprášíme tedy celoroční pavučiny a hybaj s nimi do servisu. Nakonec ještě nakoupit potřebné jídlo, vaříme si totiž sami. To má taky své výhody, hlavně když snídáme v deset hodin. Proto s úspěchem necháme v Tesku největší možný počet stravenek, které jinak nemám kde udat. Teď už zbývá to spolu s oblečením a vším potřebným nacpat do cestovních tašek. Postupem času zjišťuji, že asi třetinu věcí vlastně ani potřebovat nebudu. Tím se mi uvolní nějaké místo v tašce a maminka mi tam vrazí ještě pár brambor a cibuli.

A pak už přichází to nejlepší. Odjíždíme!!! Naším dopravním prostředkem je autobus. A jaké bylo moje překvapení, když loni přijel. Na obou stranách měl totiž obrovský nápis HC KOMETA. Letos tomu, doufám, bude jinak. Na cestu autobusem si беру ještě batůžek. V něm nesmí chybět MP3, přenosné DVD a polštář. To abych se nemusela lepit na studené okenní sklo. A abych nezapomněla, kinedryl. Můj žaludek cestování autobusem moc dobře nesnáší. Jídlo a pití na asi dvacetihodinovou cestu je samozřejmostí. Protože vyjíždíme večer, krátce po poledni následujícího dne už vyhlížím zasněžené kopečky. Ještě krátká zastávka v olympijském městečku Albertville a potom výjezd serpentinami do střediska. Mně se motá hlava a žaludek si žádá další kinedryl.

Ubytování v rezidenci je vskutku luxusní. Nové apartmány, dřevěné obložení. V podstatě takové 3+1 (ale se dvěma koupelnami).

Na sjezdovku se dostaneme „až“ v neděli. Ale to vůbec nevádí. Největší lyžařská oblast na světě Trois Valleés (Tři údolí – Courchevel, Meribel, Les Menuires+Val Thorens) nabízí více než 600 km sjezdovek a spoustu dalšího sportovního vyžití. Nemusíte se tedy bát, že byste se snad nudili. A když se k tomu ještě přidá sluníčko na azurové obloze, je to ta nejužasnější dovolená, jakou můžete zažít.

Během celého týdne pokoříme co největší počet sjezdovek, ale vyzkoušet všechny – to by se nám nepodařilo snad ani za měsíc. Celé městečko v horách je však krásné i večer. Když jdeme nakoupit, vezmeme si s sebou třeba pytel a proháníme se na něm po perfektně upravených sjezdovkách. Přitom můžete na obloze spatřit podivuhodná světla. Ne, UFO to opravdu není. To jenom rolby upravují poslední kilometry nejvýše položených sjezdovek, aby byly ráno opět připraveny k lyžování.

Jenže týden uteče jako voda a v pátek po poslední lyžovačce už si opět balíme. Tentokrát už se mi ale nechce. Všechno naházím do tašky bez ladu a skladu a loučím se s naším týdenním azylem. Ještě do sebe hodit kinedryl, poslední zamávání bílým kopečkům a frčíme si to zpátky domů. Docela spěcháme, to abychom stihli poslední minuty před zavřením jednoho blízkého supermarketu. Nakoupit pár sýrů (že to pak v autobuse zavání), nějaké víno (je to risk, když nerozumíte, co je tam napsáno) a skrčit se zpátky do autobusu a vzpomínat na ty úžasné chvíle strávené na lyžích. A i když jsme druhý den doma, vezmu zavděk svou postelí (přece jenom je to lepší než autobusová sedačka) a nechám si zdát o lyžování.

EVA BŮRIANOVÁ(septima)

Instrukorkou lyžování

Na vánoční prázdniny se těšil každý. Mnoho lidí na klid a rodinu, kterou již dlouho neviděli a chtějí jí být na blízku. Děti zase na splněná vánoční přání, někdo na zasloužené volno ze školy, na hory, na Silvestra, na vonící cukroví, někteří na konec předvánočního stresu a shonu, který si sami způsobili vším tím povykem. Většina však na tohle všechno dohromady – na čas Vánoc. Nezáleželo na tom, zda jsme je prožili v klidu a míru, či naopak bouřlivě, důležité bylo to, že po roce tady byly znovu.

Měla jsem v plánu prožít obyčejné svátky, tak jako každým rokem. Pěkně nohy na stůl, odpočinout si, oslavit Nový rok, přetrpět rodinné návštěvy a v pondělí nastoupit do rozjetého vlaku s nápisem „škola“. To jsem však netušila, že se mi mé vyhlídky na pokojné Vánoce zhroutí jako domeček z karet. Naštěstí, v dobrém smyslu slova.

V pondělí večer, dva dny před Silvestrem, mně zvoní mobil - kamarádka: „Prosímte, jsem v Krkonoších. Potřebuju pomoct. Vodjeli mi instři lyží. Zlomená noha. Hrůza. Vyděláš si slušný prachy, ubytko a permice budeš mít zdarma. Rozmysli se, ale co nejrychleji!“ Bylo sice složité měnit plány na poslední chvíli, nicméně v sedm ráno jsem vyjžděla do Rokytnice nad Jizerou. Domek jsme měli přímo pod sjezdovkou. Žádný luxus – spalo se na zemi, chata nijak velká není, ale bylo tam teplo a k dispozici útulná kuchyňka s vybavením. Byli jsme parta asi 15 lidí, pár z nich jsem již dříve znala. První večer se oslavil můj příjezd a ráno jsem měla jít na to – učit! Nikdy před tím jsem instruktorku nedělala; přesto, že umím dobře lyžovat, metodiku jsem neznala. Docela jsem se bála mít na starosti několik hodin dítě a ještě ho při tom naučit lyžovat. Kamarádka mě dopoledne tím vším provedla, naučila mě učit techniku a potom jsem pět dní učila já. Zprvu bylo těžké si všechno zapamatovat, ale později mě to začalo bavit. Díky tomu, že děti se nebojí spadnout, dokonale napodobují a rychle chápou, není to tak složité jako například výuka dospělých, kteří mají v sobě již jakýsi blok.

Obvykle mi rodiče svěřili svou ratolest do péče a já ji v areálu dětské školky učila základům plžení, zastavení a zatáčení. Metodika byla pojmenována názvy, jako jsou: pizza, špagety atd. Naše ski & snowboard škola byla sponzorována firmou Milka, takže tomu odpovídalo veškeré oblečení a vybavení, které jsme měli k dispozici. Od hlavy až k patě jsme byli pěkně fialoví s nápisy Milka. Všude ve školce se povalovaly předměty s kravičkou. Jediné, co nás mrzelo, bylo to, že jsme nemohli dávat svým malým svěřencům čokoládky za zásluhy, díky platnosti zákona o boji proti obezitě mládeže. Mezi dětmi jsem zpozorovala velký rozdíl. Nejmladší holčička, o kterou jsem se starala, měla něco málo přes dva roky a za tři dopoledne, kdy jí rodiče zaplatili hodiny, se naučila perfektně lyžovat. Na druhou stranu osmiletý tlustoučlý klučina neudržel pozornost ani deset minut, takže jsme celou dobu stavěli sněhuláky. Obvykle po převzetí dítěte jsem poslala rodiče pryč a začali jsme klasickou rozcvičkou na protáhnutí svalů, dále jsme jezdili z mírného kopečka dolů a zpátky nahoru po jezdícím Milka pásu. Vždy o přestávce jsme postavili sněhuláka nebo hrad ze sněhu, mezitím se většinou přidali i ostatní instruktoři. Za těch pár dní jsem si vydělala slušné peníze, které jsem ovšem všechny hned utratila. Prožila jsem zde také jednu z nejhezčích oslav konce roku a kamarád mě trochu naučil na snowboardu.

Bohužel přišel konec prázdnin a já musela odjet. V příštím roce bych chtěla jet znovu. Netvrdím, že to bylo jednoduché. Vrátila jsem se v neděli večer, skoro jsem nespala, ale byla to pro mě cenná zkušenost. Také si zde chci udělat instruktorský kurz a budu učit dospělé. Každému, kdo se nebojí výzvy, bych také doporučovala, zkuste to. Instruktorů je málo ve všech lyžařských střediscích v republice.

Nepíšeme do šuplíku (Z vlastní literární tvorby)

Bez názvu

ONDŘEJ NOVÁK (oktáva)

Otče?

Ano, synu?

Chci tě zabít.

Moucha se vznáší nad hříchy světa.

Je tmavá.

Blanitá křídla mění v drápy

a stává se lvem

ach, tak tiše...

Magická metamorfóza měnící moc.

Magická metamorfóza měnící noc.

Pod dohledem Měsíců

slíbáme ze rtů zbytky čirosti.

Pod hladinou probleskuje

rudý svit roztržených plíc.

Chtíč je daleko.

Nikdy jsem nebyl tak blízko dálce.

Nikdy jsem nebyl tak daleko, aby blízkost byla uchopitelná.

There is nothing like undressing with a woman.

Hipík

TOMÁŠ ZELENKA (oktáva)

ve stínu za plotem

v rychlém proudu času

kde nikdo ochoten

není vnímat krásu

hipík tam stojí

a hledí do vejšky

rány si hojí

v rukou má transparent

za lepší včerejšky

ten věčný testament

Březí sameček

Jednou dostal taška k narozeninám hada, Bobinu. Asi po týdnů přinesl morče. Říkal, že je to březí samička... Čekala jsem, kdy se to teda narodí. Pořád nic... Nemohla jsem se dočkat, až ti malí přijdou na svět...

Usoudila jsem že mě nejspíš morče zůstane, takže si ho pojmenuji. Rozhodla jsem se dát jí jméno Raketa. To byste totiž nevěřili, jak rychle ona dokázala běhat. Nu, ale zpátky k té březosti. Čekala jsem asi dva týdny a tehdy mamka usoudila, že to není možný, aby byla tak dlouho březí. Poprosila mě, abych jí Raketu ukázala, ale já jsem nechtěla, protože jsem měla o ni strach, aby neskončila hadovi v chřtánu... No a uznejte, že to by bylo něco strašného pro milovníci a zároveň chovatelku morčat, něco strašného.

Řekla jsem mamce, že ji vydám jen přes svoji mrtvolu. Ale maminka je šikovná a počkala si, až budu pryč z pokoje. Prohlídla si Raketu a usoudila, že je to sameček. Tím se to vlastně všechno vysvětluje. Šla mě to sdělit, řekla mi tu úžasnou novinu a já jsem nemohla věřit svým uším. V jednu chvíli jsem měla dojem, že mě klepne. Začala jsem mít strach o Raketu, myslela jsem si, že když je to teda ten sameček, takže se tatínek rozhodne ho dát Bobině. Naštěstí to dopadlo dobře a všechno bylo OK.

A Raketa dostala patřičné jméno pro svoje pohlaví, Raketáček...

JÍŘINA TOMEŠKOVÁ (prima)

Krocení literární múzy

Před čtrnácti dny se pro zájemce z nižších i vyšších ročníků uskutečnila „přednáška“ Krocení literární múzy. Nebyla to ani tak přednáška, spíše by se tomu dalo říkat seminář. Je to v rámci literární soutěže Skrytá paměť Moravy, kterou pořádá rajhradský Památník písemnictví na Moravě.

Celý seminář, který trval zhruba hodinu, je založen na tom, že by měl člověka podnítit k tomu, aby se odpoutal od reality a snažil se napsat nějaký prozaický text a hlavně aby se snažil zapojit svoji fantazii. Zkrátka aby chvíli nemyslel jen na všední obyčejné věci, ale aby vnímal detaily a vytvořil tak smysluplný text.

Seminář by měl také nasměrovat účastníky k tomu, aby je napadla nějaká myšlenka na jejich soutěžní zpracování. Literární soutěž je totiž hlavním cílem toho všeho. Kdo se zúčastní, měl by napsat souvislý text o rozsahu jedné až tří stran (pro nižší kategorii) a čtyři až pět stran (pro vyšší kategorii) na předem stanovené téma. Letošním tématem je Cesta do světa.

Seminář tedy slouží hlavně k tomu, že se dozvíte podmínky soutěže, zjistíte, kam až sahá vaše fantazie, ale zároveň byste měli odejít se základní představou, o čem budete psát, protože napsat alespoň čtyři stránky není opravdu nic jednoduchého.

Já jsem se tohoto semináře zúčastnila už podruhé. Je pravda, že poprvé jsem od toho čekala něco víc, ale tak trošku jsem svůj názor pozměnila. Myslím si, že je to hodně dobrá věc pro ty, které alespoň trošičku baví psát, ať už básničky, nebo texty, a koneckonců je to i dobrá příprava pro slohové práce ve škole. Naučíte se, jakou taktiku použít, když si nevíte rady, co rychle stvořit na zadané téma.

Abyste měli také představu, co přesně jsme v semináři dělali, seznámím vás s pár úkoly, jimiž jsme se celou hodinu zabývali. Dobré na tom bylo, že jsme nemuseli své výtvary číst. Takže jsme v klidu psali, co nás napadlo, a nezabývali se tím, zda to bude trapné apod. Sami pro sebe jsme si vyzkoušeli, jestli jsme vůbec schopni během takové krátké chvilky vymyslet něco smysluplnějšího a originálnějšího.

Jako první jsme zpracovávali téma: „Můj domov“. Mohli jsme psát cokoliv, co nás zrovna napadlo. Libovolný styl, libovolné výrazy. Dále jsme vytvářeli tzv. „pavouka“. To je zrovna věc, která se může hodit například ve slohu. Řeknete si jedno tematické slovo a od něj děláte šipky k dalším a dalším slovům, jež vás napadají. Ta slova se pak snažíte dát do souvislosti a z ní vás pak často napadne, o čem dál psát. Zbytek času jsme se věnovali „oživení obrázku“. Dostali jsme fotku a měli zachytit prostředí, náladu, výraz lidí, co si asi myslí, apod.

Někomu se to možná zdá nudné a uspávající, ale myslím, že pro ty, které alespoň trošičku baví psát a vymýšlet nejrůznější texty, to může být velkým přínosem a inspirací.

TEREZA NENTVICOVÁ (*septima*)

Vánoce na suchu

Ten, kdo si myslí, že mám v plánu psát o tom, jak jsme se zapomněli zásobovat dostatkem alkoholu na svátky, se šeredně mylí. Chci totiž upozornit na to, jak je k nám příroda nespravedlivá.

Nepochybují o tom, že jste si povšimli, že v posledních letech se nám vánoční nadílka sněhu vyhýbá obloukem. Byli jsme donuceni se zkrátka na Vánoce obejít bez oblíbených koulovaček a stavění sněhuláků. Už jen matně si vzpomínám na Štědrý den, kdy jsem se probudila a všude venku bylo bílo, ale to jsem byla ještě opravdu hodně malá. Marně lovím v paměti, zda jsem vůbec měla příležitost zúčastnit se půlnoční mše, během které by mi na kabátě roztávaly sněhové vločky. A slyšet dítě volat: „Dědo, sníh, snížek!“, to můžeme téměř jen z televize.

Pro Vánoce tak typický sníh nás většinou zahrne až po svátcích, kdy už si většina z nás přeje, aby bylo léto. Zkrátka zákon schválnosti, ty tři centimetry sněhu, které napadnou a způsobují silniční kalamitu.

Tyto problémy řešíme u nás v nížinách. Na horách problémy se sněhem jistě nemají. Tedy co se týká nedostatku sněhu. Tam mají spíš opačné starosti: Kam se sněhem? Je nějaké ty centimetry sněhu navíc po Vánocích nezastraší. Když sníh, tak pořádně, ať to stojí, co to stojí. No a my, co žijeme v Žabčicích a podobně, jim můžeme jen tiše závidět!

Což o to, já bych se bez sněhu obešla, ale nerada bych se dožila toho, že svým dětem budu popisovat pravé Vánoce na sněhu ve svých vyprávěních z dětství.

BLANKA JELÍNKOVÁ (*oktáva*)

Ohlédnutí za besídkou aneb Na čase opravdu záleží!

I když s tímhle článkem přicházím jak s křížkem po funuse, protože už dávno není aktuální, i přesto si však neodpustím krátce připomenout a zhodnotit naši letošní besídku (slovem letošní myslím náš školní rok). A chci ji připomenout a zhodnotit právě proto, že si myslím, že se letos docela povedla, jelikož nebyla tak dlouhá. I přesto však obsahovala vystoupení z nejrůznějších soudků. Od tradičních a hudebních čísel přes scénky až po premiéru našich profesorů.

Školní besídka je důležitou součástí konce kalendářního roku na naší škole. Je to jakási tradice, kdy se celá škola sejde, ať už v sále sokolovny, jak to dřív bývalo, nebo v divadelní sále, kde to budí dojem větší profesionálnosti, aby se všichni pobavili a ukončili rok společně s ostatními. Nemyslím si, že by to byla pro některé otrava. Naopak. Spousta lidí v tom vidí odpočinek od některých vyučovacích hodin, či probuzení dosud spící tvůrčí aktivity.

Myslím, že i vy sami jste si všimli, že tato besídka se hodně lišila od minulé. Minulá sice obsahovala také mnoho zajímavých a originálních vystoupení, ale na druhou stranu měla i čísla méně povedená, která diváky někdy i nudila. Tohle prosím neuvádím, že bych si libovala v kritice, ale je to názor většiny publika. Téměř všichni se shodli, že předchozí besídka byla příliš dlouhá. Tenkrát, pamatuji si to dost dobře, jsem řekla, že je jedno, jak bude besídka dlouhá, hlavně že nějaká bude, protože hrozilo, že se pro nízký počet vystoupení zruší. Na poslední chvíli se ale přihlásilo tolik čísel, že délka besídky byla dvouhodinová a tenkrát jsem si uvědomila, že pokud se má obecenstvo opravdu bavit, tak na délce záleží.

Zpět ale k té „letošní“. Celou besídku začala písnička „Světové Vánoce“, se kterou primě pomohl profesor A. Továrek. Hned po nich vystoupila septima, která má za sebou už hezký počet netradičních a originálních scének či parodií. Kdo si vzpomíná, tak to třeba byla parodie na Kotel, nebo Hrací skříňka s písničkou Ježíšku, panáčku, na jejímž konci vystoupili profesionální „baleťáci“, či scénka vytvořená z hlášek profesora Hence – Matematické války. Letos opět nezklamali a vytvořili scénku s názvem „Kouzelná školka tak, jak ji ještě neznáte“ a myslím, že i s ní opět uspěli. Jako další byla na programu písnička „Vánoce, Vánoce“, která byla spojena i s hereckým vystoupením. Aby se střídaly hudební a herecká čísla, tak po písničce následovala scénka sekundánů, kteří letos nemálo překvapili. Nachystali si pořad s názvem „Hodina češtiny“. Často jsem během jejího sledování přemýšlela, kde ty hlášky tak relativně mladí studenti vlastně vzali. Po nich nastoupil profesor Továrek s několika kvintány a zaspívali anglické písničky, které se staly tradiční součástí naší vánoční besídky. Stejně jako dramatický kroužek, který pod vedením Pavly Gerlingerové ze septimy letos nacvičil velmi neobvyklou, ale vtípnou „sedící“ pohádku s názvem Popelka.

Navštívilo nás i trio amerických bluesmanů, které ztvárnili Petr Soudek, Tomáš Zelenka a Jakub Böhm. Netradiční bylo i vystoupení našich profesorů, kteří museli sebrat hodně odvahy, aby vystoupili před svými studenty. Svým napůl pěveckým, napůl hereckým číslem překvapili natolik, že doufám, že i příště se ocitnou na seznamu vystupujících.

Besídku ukončila tradiční čísla – sbor, tentokrát pod vedením profesora Policera, slovo pana ředitele, a samozřejmě i kapela, ovšem v jiném složení než minulý rok.

To byla tedy krátká rekapitulace besídky a doufám, že letos (v tomto kalendářním roce:) nás čeká zase. Ještě jednou tedy všem hodně úspěchů v novém roce a hodně síly a píce ve škole!

TEREZA NENTVICOVÁ (septima)

Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť

Před Vánoce se zájemci o kulturní události zúčastnili divadelního představení Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť na hudební scéně Městského divadla Brno.

Dlouho jsem přemýšlela, jak mám o tomto představení napsat článek tak, abyste si udělali určitou představu a popřípadě na představení zašli, či nezašli. Nevěděla jsem, zda mám být objektivní, nebo subjektivní, jelikož názory byly různé. Spíše tedy pozitivní, ale pár lidí včetně mě mělo i trošku negativnější názor. A tak jsem se zkrátka rozhodla, že vám řeknu, o čem to je, co od toho můžete čekat, nebo nečekat, a jaké bylo herecké obsazení...

Barvy, hudba, tanec, děti. Tímhle výčtem slov by se dalo celé představení shrnout. Barvy, protože celé představení bylo neustále živé, barevné, veselé a něčím poutavé. Tahle inscenace se tedy skvěle hodí pro děti. Je pastvou pro oči a samozřejmě pro sluch, takže na děti hodně zapůsobí. Samozřejmě i starší generace v ní může najít zalíbení. Představení je totiž zpracováno vtipně a člověk se u toho uvolní a odreaguje.

Představení Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť však nepatří úplně k těm nejkvalitnějším muzikálům. Pokud jste jich už pár zhlédli, uznáte sami. Ale takhle by se asi nemělo uvažovat, protože každé představení má v sobě něco jiného, něco, co jste ještě nikdy neviděli a co vás třeba může nějakým způsobem oslovit.

Josefův příběh je převzatý ze Starého zákona. Josef je druhý nejmladší Jákobův syn a je svým otcem milován ze všech bratrů nejvíc. Bratři mu samozřejmě závidí, a tak to dojde až k tomu, že se ho chtějí zbavit – prodají ho do Egypta jako otroka. Josef se zde však stane nejvyšším otrokem v domě mocného Potifara, jehož žena ho začne svádět, on se ale brání, a tak jej Potifarova manželka obviní z toho, že ji chtěl znásilnit a Josefa nechá zatknout. Ten má však štěstí a díky tomu, že Egyptu předpoví sedm úrodných let a následujících sedm let bídy, je mu svěřeno místo nejvyššího správce, aby se postaral o přežití země v době neúrody.

Když pak dolehne bída i na místo, kde bydlela Josefova rodina, jdou jeho bratři nakoupit obilí do Egypta a tam se s ním po dlouhé době opět setkávají. On si však nejprve vyzkouší jejich poctivost, a když zjistí, že jsou schopni jeden za druhého položit život, prozradí jim, že je to on, a usmíří se s nimi. Nakonec se celá rodina i s otcem Jákobem do Egypta přestěhují.

Tento základní příběh je však v muzikálu trošku pozměněn a zpracován vtipně. A hlavně zde hraje hlavní úlohu Josefův plášť – víc vám ale neprozradím. Celý příběh „sděluje“ vypravěčka, kterou nám hrála Radka Coufalová. Mně se její pěvecký výkon ze začátku vůbec nelíbil, ale myslím, že konkrétně u této hry to nijak zvlášť nevadilo. Hlavní postavu, tedy Josefa, hraje Jakub Uličník, jehož můžete znát i ze skupiny All X, která se poprvé představila v komerční soutěži X-faktor. Ani on mě svým pěveckým talentem nijak neohromil a dokonce ani jeho herecký výkon se mi moc nelíbil, protože si myslím, že nehrál dost procítěně. Jenže cílem představení bylo především lidi pobavit, aby se zasmáli, odreagovali a zapomněli na své vědní starosti, a to muzikál splňuje, protože barvy a zpracování vás určitě zaujmou.

Takže sama za sebe bych tohle představení asi nedoporučila, ovšem mnohé z vás třeba osloví. Není to špatný muzikál, jen samozřejmě existují mnohem lepší. Je však pravda, že takhle by se uvažovat nemělo. Muzikály by se neměly srovnávat. Každý je jiný a něčím zvláštní.

TEREZA NENTVICOVÁ (septima)

Muzikál Peklo

Přestože nejsem literární odborník a do divadla chodím pouze zřídka, chtěla bych alespoň v krátkosti nastínit průběh jednoho muzikálu, který jsem nedávno navštívila. Zahrají si tedy na divadelního kritika a buďto vás přiměju toto představení navštívit, nebo si alespoň chvílku počtete.

V pátek 17. ledna jsem se po dlouhé době vydala sama, tedy mimo školu, do divadla. Muzikál Peklo je prvním dílem trilogie Osudová komedie. Celý den jsem měla dosti nabýt. Prostě jsem se stavila i s oblečením k babičce do Bystrce, tam jsem se převlékla a rovnou jela na novou scénu do Městského divadla. Po cestě jsem s hrůzou zjistila, že obě vstupenky jsem nechala doma. Dokázala jsem si představit, co mi kamarád řekne, když nechám propadnout lístky, které mi svěřil do péče. Jeho přítelkyně na poslední chvíli onemocněla, tak jsem jela místo ní. Vstupné je docela drahé, proto jsem volala mamce, aby je z domu přivezla do města. Divadlo již mělo začít, ale ona pořád nepřijížděla, tak jsem se s paní uvaděčkou domluvila, že nás pustí i bez lístků a my jí je zpětně ukážeme. Za to jí moc děkuji. Moc by mě mrzelo, kdybych přišla o představení.

Děj jen v krátkosti. Hlavním hrdinou je mladý sochař David, který se stane obětí okolností a zášti aristokrata Sebastiana. Jemu má vytvořit sochu jeho krásné ženy Leny, a jak to tak bývá, sochař se do ní zamiluje. Když vinou svého žárlivého manžela Lena umírá, je David nucen podstoupit cestu peklem, při které se mu jeho milovaná zjevuje a nakonec ožívuje v úplně nečekané podobě. Nato, jak takové peklo vypadá, se můžete podívat sami. Konec děje vám prozrazovat nebudu. Jen vám mohu říci, že jeho podstatou je hledání smyslu naší existence. Pro každého je peklo něco jiného...

A jak to dopadlo se mnou? Kamarádku jsem ještě večer jela navštívit, aby jí to nebylo líto. Taky jsem jí slíbila, že spolu půjdeme na pokračování.

ŠÁRKA SMOLÍKOVÁ (septima)

Sněhurka a sedm trpaslíků

Každému se pod tímto názvem ihned vybaví známá pohádka. Mně také. Ale pouze donedávna. 12. ledna jsem totiž navštívila stejnojmenné představení v Městském divadle Brno. Jde o muzikál, nebo spíše o hudební představení nejen pro děti.

Představení je dílem osob blízkých Městskému divadlu. Hudbu složil Karel Cón, který je již řadu let dirigentem orchestru divadla, a libreto napsali Stanislav Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán. Režie se ujal Stano Slovák, dlouholetý člen muzikálového souboru MDB. Sněhurku hraje buď zkušená Radka Coufalová-Vidlák, nebo nováček a sestra režiséra Svetlana Slováková. Při mé návštěvě divadla hrála právě mladá herečka, která je v posledním ročníku oboru muzikálového herectví na JAMU. Její výkon byl na tak mladou herečku velice působivý a líbivý. Role zlé macechy se skvěle zhostil, ano doopravdy zhostil, Jan Apolenář, který dokázal dát zlé královně neopakovatelné rozměry a to ve všech slova smyslech. Jako myslivec se představil Petr Štěpán. A co sedm trpaslíků? No, oni to vlastně trpaslíci ani moc nejsou. Zlá královna je totiž zaklela a stali z nich největší trpaslíci na světě, a proto bydlí v tom nejhlubším lese v malé chaloupce. Ale teď už k obsazení. Roli moudrého Prófy se vši elegancí a moudrostí všech věků interpretoval Ladislav Kolář. Do Rejpala, který neustále do všeho „rejpá“, ztvárnil poněkud přerostlý, o to však roztomilejší a bezprostřední Dušan Vitázek. Kejchala s červeným nosem zahrál čím dál populárnější Jakub Uličník. Lze poznamenat, že ani jednu větu ne-

dokončil bez toho, aniž by minimálně jednou nekýchl. Dalšími herci byli Jakub Przebinda jako Stydlín, Robert Musialek v roli Dřímala, Michal Matěj coby Štísko a nelze opomenout na Alana Novotného, neboť Šmudla v jeho podání je něco nezapomenutelného. Obrovské uši, skvělé šišláni, naivnost a reakce, to byl prostě Šmudla, jak má být. A musíme samozřejmě zmínit udatného prince, do nějž se převtělil mladý a talentovaný Aleš Slanina.

Celý příběh se odehrával po většinou tak, jak jej známe. Oživování Sněhurky trpaslíky probíhalo pod heslem: „Chlapi, akce!“ Zkrátka přizpůsobení klasické pohádky bratří Grimmů do podoby pro moderní děti i mládež bez ztráty důvtipu, humoru a klasického souboje dobra se zlem.

KRISTÝNA ČERMÁKOVÁ (septima)

Mejdan roku opět za námi aneb Alkohol vládne silvestru

Každý asi zná netrpělivé vyčkávání na půlnoc posledního dne v roce se sklenkou v ruce. Obvyčně v té sklence nebývá jahodová šťáva od maminky, ale něco „pro velké“. Stručně řečeno: každý se na silvestra ož... totiž opije pod obraz. Nebo to má aspoň v plánu – řekněme, dá si přednovoroční předsevzetí „ztráskat se“. Je pravda, že i já nezavídím těm chudákům, na které došla řada a kteří nesmí pít, protože mají za úkol odvést skupinu opilých přátel zpátky domů. A ani nechápu dobrovolníky, kteří se oddaně hlásí k označení alkoholový abstinents a jsou hrdí na sebe i za to, že si o půlnoci místo šampusu připijí opravdu jen tím jahodovým sirupem.

Nemůžu a ani nechci nikomu radit, jak by měl prožít silvestra. Jen mě občas mrzí, když někdo pod oslavou konce kalendářního roku vidí jen největší ožiračku. Samozřejmě, pítí je se Silvestrem spojené jako dárky s Vánoce. Ale proč to přehánět tak, aby mým jediným cílem bylo strávit zbytek noci s hlavou nad záchodovou mísou, nic si další den nepamatovat a slyšet kolem sebe, co jsem všechno vyváděla... Tento způsob silvestra zdá se mi poněkud nešťastný. Ale když někomu vyhovuje... Proti gustu žádný dišputát.

Sama mám však takový nemilý zážitek z jednoho silvestra. Stála jsem v kroužku s přáteli. Někdo z nich vyprávěl legrační příhodu a všichni jsme se jí zasmáli. To už šel ale kolem nás jeden, co byl docela na mol. Zaslechl, že se smějeme a usmyslel si, že se určitě smějeme jemu. Vrazil mezi nás, mne, protože jsem byla nejbliž, bouchl do hlavy a zařval na nás, proč se mu jako smějeme. Kamoš mu jasně řekl, že o něm nepadlo ani slovo, a zeptal se ho, jestli si uvědomil, že mě to mohlo i bolet. Nevím, co si řekli nebo neřekli dál, ale pak už se najednou mlátili. Skočil na ně kamoš jednoho, pak kamoš druhého šel pomoci... Zkrátka jedna velká hromada. A proč? Zbytečně.

Jen si říkám, proč se tak ztráskat a zkazit silvestra i někomu dalšímu... To samozřejmě neplatí jen pro tento výjimečný den, vždyť každá oslava nebo párty hrozí takovým koncem. Ale když byl nedávno ten Silvestr, poukazuji zrovna na něj. Každý by měl znát svoji hranici.

Přehnané množství alkoholu je asi nejhorším problémem silvestra. Někdo si z tohoto článku něco vezme, někdo nad ním zakrouží očima. Každý si bude dál slavit po svém. Myslím ale, že kdo si z letošního silvestra pamatuje jen malou místnost se záchodem, dá si jako novoroční předsevzetí aspoň přemýšlet, jak to za rok udělat, aby se to neopakovalo. Jak vzorně plnit svá předsevzetí, je také jen na Vás. Tak tedy krásné oslavy dalších Silvestrů bez újmy na zdraví i na paměti!

PAVLA GERLINGEROVÁ (septima)

At' žije jaderná energetika!

Jak jistě mnozí z vás zaslechli z médií, lednové dny nám zpestřil tzv. spor o plyn mezi Ruskem a Ukrajinou, který vyústil v zastavení dodávek plynu do Evropy přes ukrajinské plynovody. Česká republika se nijak významněji nedotkl, protože máme relativně hodně plynu v podzemních zásobnících a navíc přístup k plynovodu z Norska. Ovšem nejenom bratia Slováci zažili horké, resp. mrazivé chvíle.

Hlavní problém začal o silvestrovské půlnoci, kdy ruský Gazprom zastavil dodávky plynu ukrajinskému Naftogazu. Společnosti nebyly schopny domluvit se na nových cenách plynu a tranzitních poplatcích a další problém činil dluh Naftogazu za odběr z minulého roku, který Gazprom vyčíslil na 2,1 miliardy USD. Přísun do Evropy nebyl omezen. 4. ledna klesly dodávky pro Česko o 5 procent, v dalších dnech postupně až na 75 procent. Tou dobou již byly prakticky bez plynu Maďarsko, Bulharsko, Turecko, Recko a Makedonie. Krátce na to se dodávky na Ukrajinu, a tudíž i do zemí zásobovaných plynovodem Transgas, zastavily úplně. Ke zcela odříznutým zemím se přidalo na ruském plynu stoprocentně závislé Slovensko. Rusko tvrdilo, že za krácení může Ukrajina, která z dodávek pro Evropu kradе plyn pro vlastní potřebu, a Ukrajina obviňovala Rusko, že plyn nedodávalo vůbec. Rusko se tedy rozhodlo zastavit přívod už před ukrajinskou hranicí, neboť do Evropy se stejně plyn nedostával.

Spor se začal řešit na vládní úrovni. Ukrajina a Rusko se nadále hádaly a obviňovaly navzájem. EU v čele s českým předsednictvím se snažila vyjednat smlouvu o mezinárodním monitorování, které by umožnilo obnovit dodávky do Evropy. Po mnoha neúspěšných jednáních se konečně smlouvu podařilo sestavit, ovšem ani po jejím podepsání se dodávky neobnovily. Ukrajinský vicepremiér totiž podle Ruska při podpisu smlouvy připojil i ručně psanou poznámku svazující smlouvu s jednostrannou deklarací Ukrajiny, která tvrdí, že plyn nekradla a že vůči Rusku nemá žádné dluhy. Tuto smlouvu označila Moskva za neplatnou. 13. ledna po opětovném podepsání bez ukrajinského dodatku Gazprom obnovil dodávky plynu, ale do Evropy surovina opět netekla. Podle Ruska Ukrajina vyčerpala z plynovodu tzv. technický plyn, nutný k udržování tlaku a distribuci, podle Ukrajiny Rusko poslalo suroviny málo. Tentokrát se hádaly o to, kdo zaplatí opětovné naplnění plynovodu. Až 20. ledna se po podepsání nové smlouvy o cenách mezi Ruskem a Ukrajinou podařilo plně obnovit dodávky plynu.

Tato malá taškařice je již čtvrtým incidentem tohoto typu mezi Ruskem a Ukrajinou. Poprvé však měla velký efekt i na země do sporu nezapletené. Milióny lidí na Slovensku, v Maďarsku a Bulharsku několik dní mrzly, podniky musely zastavit výrobu a došlo k těžkým ekonomickým ztrátám. Jestli vinit Ukrajinu, nebo Rusko, to se budto nedozvíme nikdy, nebo až za mnoho let. Stejně tak se můžeme dohadovat, zda šlo o spor čistě ekonomický, nebo zda měl i politický podtext. Zcela logicky bude následovat řada žalob u Evropského soudního dvora za ušlé zisky. Ale hlavně velice utrpěla pověst obou zemí jako spolehlivého obchodního partnera a dodavatele. Evropští lídři se již nechali slyšet, že budou usilovat o diverzifikaci zdrojů plynu, zaměřit se na jiné zdroje a zároveň se rozproudila diskuse o možné renesanci jaderné energie, která je kvůli ekologickým aktivistům v útlumu. Možná i zelení, zcela nelogicky odmítající neekologičtější zdroj energie, jednou pochopí, že bez jádra se prostě neobejdeme...

JIŘÍ VRBAS (septima)

Co se stalo v prosinci a lednu

23. prosince – úterý: Papežovy výroky na předvánoční promluvě ke spolupracovníkům z římské kurie vyvolaly pobouření a protesty mezi homosexuály a transsexuály. Benedikt XVI. prohlásil, že stejně jako je potřeba chránit přirozené životní prostředí, je potřeba chránit i lidskou přirozenost danou řádem stvoření.

24. prosince – středa: Zemětřesení v severní Itálii o síle 5,2 st. Richterovy škály poškodilo několik historických budov včetně hradu Torrechiara.

27. prosince – sobota: Izraelské letectvo zaútočilo na cíle teroristické organizace Hamas v pásmu Gazy. Útoky předcházelo každodenní ostřelování měst v jižním Izraeli z tohoto území. Je hlášeno 155 obětí na životech.

28. prosince – neděle: Izraelské letectvo pokračovalo v útocích na pásmo Gazy, jež si podle palestinských zdrojů už vyžádaly 282 mrtvých a přes 700 zraněných.

30. prosince – úterý: Francouzský prezident Sarkozy svolal do Paříže narychlo mimořádnou schůzku ministrů zahraničí EU. Na programu bude hledání východiska z napjaté situace v palestinském pásmu Gazy.

1. ledna – čtvrtek: Česká republika se na dalších šest měsíců ujala předsednictví Evropské unie. * Slovensko přijalo za svou měnu místo koruny, a stalo se tak šestnáctou zemí eurozóny. * Ruský koncern Gazprom ukončil dopoledne dodávky plynu na Ukrajinu. Důvodem je spor okolo uhrazení ukrajinského dluhu. Tranzit plynu do evropských zemí pokračuje dále. * Izraelské nálety na budovy v pásmu Gazy pokračují šestým dnem. Byl při nich zabit i jeden z vůdců Hamasu Nízár Riján.

4. ledna – neděle: Bylo svoláno krizové zasedání Rady bezpečnosti OSN k situaci v pásmu Gazy. Generální tajemník OSN Pan Ki-mun vyzývá k okamžitému zastavení vojenských operací, ale vzhledem k odmítavému postoji USA nebylo vydáno prohlášení, které by k tomuto kroku Izrael a hnutí Hamas vyzývalo.

6. ledna – úterý: Rusko snížilo dodávky plynu do evropských zemí přibližně na třetinu. Do Bulharska, Turecka, Řecka a Makedonie se prakticky zastavily. * Izraelská ofenziva v pásmu Gazy pokračuje. Jeho armáda ztratila tři vojáky, kteří byli zabití střelou z izraelského tanku. Na palestinské straně bylo zabito již přes 550 osob.

7. ledna – středa: Dodávky ruského plynu do evropských zemí přes Ukrajinu se zcela zastavily. To způsobuje problémy mnoha na něm závislým zemím. Slovensko vyhlásilo nouzový stav. Česko čerpá ze zásob.

8. ledna – čtvrtek: Rada bezpečnosti OSN schválila rezoluci, která požaduje okamžité zastavení bojů v palestinském pásmu Gazy a stažení izraelských jednotek.

9. ledna – pátek: Keňská vláda kvůli nedostatku potravin vyhlásila výjimečný stav, aby mohla uvolnit finanční rezervy pro potravinovou pomoc, neboť až 10 milionům Keňanů kvůli velkým suchům a neúrodě hrozí hlad. * V Kyjevě na jednání zprostředkovaném delegací EU přistoupily Ukrajina i Rusko k umístění mise pozorovatelů na svých plynárenských zařízeních, které by měly monitorovat obnovení a plynulost dodávek zemního plynu z Ruska přes Ukrajinu do Evropy.

10. ledna – sobota: Barbora Špotáková byla vyhlášena sportovcem roku 2008 v ČR.

13. ledna – úterý: Evropský parlament v Štrasburku schválil nová pravidla pro používání pesticidů v zemědělství, jež zakazuje používání 22 pesticidů, které nejvíc škodí lidskému zdraví. * Ruský plynárenský koncern Gazprom obnovil dodávky plynu pro balkánské odběratele přes Ukrajinu.

14. ledna – středa: V Praze zemřel uznávaný český architekt Jan Kaplický. Ve stejný den se mu narodila dcera.

15. ledna – čtvrtek: Dva vysocí představitelé Hamásu zahynuli při izraelském náletu. Zabit byl ministr vnitra Hamásu Saíd Sijám a šéf jeho úřadu Saláh abú Šríh. Útok byl společnou akcí letectva a špionáže.

TOMÁŠ KERN (oktáva)

Přijďte se pobavit!

Plesová sezóna:

13. února: 10. Společenský ples Gymnázia Židlochovice – Židlochovice, sokolovna. K poslechu hrají Panorama a Snails, začátek ve 20 h.

31. ledna: 3. ples města Židlochovice – Masarykův kulturní dům, Židlochovice.

6. února: Školní ples ZŠ Nosislav – hala TJ Sokol.

14. února: Rybářský ples Žabčice – Lidový dům.

14. února: 47. Retroples Brno – hotel International, hrají Mig 21, od 19 h.

Koncerty:

21. 2. – Hrušovany u Brna – Sokec. Kapely Jezerel THC, HC3, URGH, Bobr band

14. 2. – Brno, Faval music cirkus. Dark Valentine party, hrají Misty Ways, Ador Dorath, Tenebra, Uhnuty. Vlez: 120,-

7.2. – Brno, Yacht club. Legendární angličtí punks English Dogs a Dogflesh + SYIH, start ve 20:30.

Projekt 100 v Brně:

15. 1. – 29. 5. 2009, městská kina Art a Scala. Filmová přehlídka pro labužníky.

Výstava:

Tutanchamon – jeho hrob a poklady, do 15. 3. 2009 - Brno, Titanic Hall, Heršpická 9. Otevřeno 10 – 20 h, poslední vstup v 19:45.

Show:

28. 2. – *Lord of the dance* – Brno, hala Rondo. Úspěšná taneční show z dílny Michaela Flatleyho. Začátek ve 20 h.

Filmové premiéry:

Od 12.2.:

Valkýra – válečné drama, Německo – Film o dni před atentátem na Hitlera.

Milk – drama, USA – Sean Penn jako bojovník za práva homosexuálů.

Od 19.2.:

Mlčení Lorny – drama, Belgie/VB/Francie – Příběh Albánky, která pro peníze podstoupí dva fingované sňatky – s fetákem a s mafiánem.

Od 26.2.:

Vévodkyně – historické drama, Velká Británie – Keira Knightley jako vévodkyně Georgiana z Devonshiru – jedna z nejkontroverznějších postav Anglie 18. století.

Vítejte v KLDŘ! – dokumentární, ČR – Dokument o turistech, kteří se nechali lákat cestovní kanceláří na cestu do KLDŘ a prožili 6 dní v totalitním režimu.

GABRIELA CEEOVÁ (septima)

---

inTELEkt. Časopis studentů Gymnázia Židlochovice, Tyršova 400. Vychází měsíčně.
Grafická příprava: Ondřej Mahovský. Jazyková úprava textu: Antonín Továrek. Cena 5 Kč.